

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 11. aprīlī iesniedza *Curtea de Apel Braşov* (Rumānija) – kriminālprocess pret L.D.

(Lieta C-223/23, *Redu*)⁽¹⁾

(2023/C 261/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Braşov

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

L.D.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 2. pants, LES 19. panta 1. punkta otrā daļa un LES 4. panta [3. punkts], tos skatot kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām⁽²⁾ 2., 15. un 22. apsvērumu un 11. panta 4. punktu, ņemot vērā dalībvalsts pienākumu pieņemt visus atbilstīgus un nepieciešamos pasākumus, lai sasniegtu mērķi uzlabot ceļu satiksmes drošību, saistībā ar personu brīvu pārvietošanos Eiropas Savienības iekšienē, un piemērojot Komisijas Lēmumu 2006/928/EK⁽³⁾, ar atsauci uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkta pēdējo teikumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu tiesisko situāciju kā pamatlietā, kurā notiesātais apelācijas sūdzības iesniedzējs ārkārtas pārskatīšanas procedūrā lūdz atcelt galīgu spriedumu krimināllietā – ar kuru viņš ir notiesāts par noziedzīgu nodarījumu – transportlīdzekļu vadīšana ar uz laiku atņemtu vadītāja apliecību – kas ļautu viņam atkal izmantot tiesības vadīt transportlīdzekļus, brīvi pārvietojoties visā Eiropas Savienībā – un apgalvo, ka esot piemērojams princips par labvēlīgāku krimināltiesību normu, kura varēja būt piemērota laikā, kad lieta tika izskatīta pēc būtības – un saskaņā ar kuru ir paredzēts īsāks noilguma termiņš, kas bija beidzies pirms lietas izlemšanas – bet ir tikusi konstatēta pēc minētā brīža, ar valsts Konstitucionālās tiesas nolēmumu (2022. gada nolēmums), ar kuru tiesību akta teksts, kas attiecas uz kriminālatbildības noilguma pārtraukšanu, tika atzīts par neatbilstošu konstitūcijai, norādot, ka likumdevēja bezdarbības dēļ nav veikti likumdošanas pasākumi, lai pielāgotu tiesību akta tekstu citam šīs Konstitucionālās tiesas nolēmumam, kas ir pieņemts četrus gadus pirms šī pēdējā nolēmuma (2018. gada nolēmums) – laikposms, kurā vispārējās jurisdikcijas tiesu judikatūra, kas izveidojās, piemērojot pirmo nolēmumu, jau bija nostiprinājusies tādā nozīmē, ka minētais teksts turpināja pastāvēt formā, kas izriet no pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, ar tādām praktiskām sekām, ka noilguma termiņš visiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem galīgais notiesājošais spriedums nebija pasludināts pirms pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, tika samazināts uz pusi, un ka kriminālprocess pret [apsūdzēto] lietā tādējādi tika izbeigts?
- 2) Vai LES 2. pants, kas attiecas uz tiesiskuma vērtībām un cilvēktiesību ievērošanu sabiedrībā, kur valda taisnīgums, un LES 4. panta [3. punkts] par lojālas sadarbības starp Savienību un dalībvalstīm principu, piemērojot Komisijas Lēmumu 2006/928/EK saistībā ar uzņemšanas nodrošināt Rumānijas tiesu sistēmas efektivitāti, ar atsauci uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta [1. punkta] pēdējo teikumu, kurā ir paredzēts labvēlīgākas krimināltiesību normas princips, ir jāinterpretē tādējādi – saistībā ar valsts tiesu sistēmu kopumā – ka tie nepieļauj tādu tiesisko situāciju kā pamatlietā, kurā notiesātais apelācijas sūdzības iesniedzējs ārkārtas pārskatīšanas procedūrā lūdz atcelt galīgu spriedumu krimināllietā – ar kuru viņš ir notiesāts par noziedzīgu nodarījumu -transportlīdzekļu vadīšana ar uz laiku atņemtu vadītāja apliecību – kas ļautu viņam atkal izmantot tiesības vadīt transportlīdzekļus, brīvi pārvietojoties visā Eiropas Savienībā – un apgalvo, ka esot piemērojams princips par labvēlīgāku krimināltiesību normu, kura varēja būt piemērota laikā, kad lieta tika izskatīta pēc būtības – un saskaņā ar kuru ir paredzēts īsāks noilguma termiņš, kas bija beidzies pirms lietas izlemšanas – bet ir tikusi konstatēta pēc minētā brīža, ar valsts Konstitucionālās tiesas nolēmumu (2022. gada nolēmums), ar kuru tiesību akta teksts, kas attiecas uz kriminālatbildības noilguma pārtraukšanu, tika atzīts par neatbilstošu konstitūcijai, norādot, ka likumdevēja bezdarbības dēļ nav veikti likumdošanas pasākumi, lai pielāgotu tiesību akta tekstu citam šīs Konstitucionālās tiesas nolēmumam, kas ir pieņemts četrus gadus pirms šī pēdējā nolēmuma (2018. gada nolēmums) – laikposms, kura laikā vispārējās jurisdikcijas tiesu judikatūra, kas izveidojās, piemērojot pirmo nolēmumu, jau bija nostiprinājusies tādā nozīmē, ka minētais teksts turpināja pastāvēt formā, kas izriet no pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, ar tādām praktiskām sekām, ka noilguma termiņš visiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem galīgais notiesājošais spriedums nebija pasludināts pirms pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, tika samazināts uz pusi, un ka kriminālprocess pret [apsūdzēto] lietā tādējādi tika izbeigts?

- 3) Apstiprinošas atbildes gadījumā un vienīgi, ja Savienības tiesībām atbilstīga interpretācija nevar tikt sniegta, vai Savienības tiesību pārkāpuma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu vai praksi, saskaņā ar kuru valsts vispārējas jurisdikcijas tiesām ir saistoši valsts Konstitucionālās tiesas nolēmumi un saistošie valsts augstākās instances tiesas nolēmumi, kā dēļ tās nevar pēc savas ierosmes nepiemērot no minētajiem nolēmumiem izrietošo judikatūru, pretējā gadījumā tas būtu disciplinārpārkāpums, pat, ja tās secina, ka, ņemot vērā Tiesas spriedumu, minētā judikatūra ir pretrunā LES 2. pantam, LES 19. panta 1. punkta otrajai daļai un LES 4. panta [3. punktam], tos skatot kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām 2., 15. un 22. apsvērumu un 11. panta 4. punktu, ņemot vērā dalībvalsts pienākumu pieņemt visus atbilstīgus un nepieciešamos pasākumus, lai sasniegtu mērķi uzlabot ceļu satiksmes drošību, un piemērojot Komisijas Lēmumu 2006/928/EK, ar atsauci uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta [1. punkta] pēdējo teikumu, kā tas ir situācijā pamatlietā?

⁽¹⁾ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

⁽²⁾ OV 2006, L 403, 18. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 12. aprīlī iesniedza Sofiyski gradski sad
(Bulgārija) – kriminālprocess pret SS, IP, ZI, DD, HYA**

(Lieta C-229/23 HYA u. c.)

(2023/C 261/14)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad (Bulgārija)

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

SS, IP, ZI, DD, HYA

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2002/58 ⁽¹⁾ 15. panta 1. punkts kopsakarā ar Hartas 47. panta otro daļu, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa 2023. gada 16. februāra spriedumā C-349/21 ⁽²⁾ un ņemot vērā minētās direktīvas vienpadsmito apsvērumu, Hartas 52. panta 1. punktu un 53. pantu, kā arī līdzvērtības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā valsts tiesai ir noteikts pienākums

— nepiemērot valsts tiesību normas (Konstitūcijas 121. panta 4. punkts, NPK [Nakazatelno protsesualen kodeks, Kriminālprocesa kodekss] 174. panta 4. punkts un ZSRS [Zakon za spetsialnite razuznavatelni sredstva, Likums par speciālajām izmeklēšanas darbībām] 15. panta 2. punkts), kā arī ECPAK 8. panta 2. punkta interpretāciju, ko ECT sniegusi spriedumā Nr. 70078/12, saskaņā ar kurām tiesas atļaujā (noklausīties, ierakstīt un glabāt telekomunikāciju datus bez lietotāju piekrišanas) – neraugoties uz to, ka pastāv pamatots pieprasījums, uz kura pamata tika piešķirta atļauja – ir jānorāda skaidrs rakstisks pamatojums, un nepiemērošanas iemesls ir tāds, ka, lasot pieprasījumu, savstarpēji salīdzinot, ar atļauju, var konstatēt, 1) ar kādu tieši pamatojumu, ņemot vērā konkrētās lietas faktiskos un juridiskos apstākļus, tiesa ir secinājusi tiesību aktu prasību izpildi un 2) attiecībā uz kuru personu un kādiem sakaru līdzekļiem ir piešķirta tiesas atļauja;